

Sygn. akt II CSK 255/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. N. i I. N.

przeciwko X. N. i B. N.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda J. N.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek pełnomocnika świadczącego powodowi z urzędu pomoc
prawną w postępowaniu kasacyjnym - adw. Z. K. o przyznanie
kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2011 r. powodowie I. i J. N. wytoczyli powództwo przeciwko pozwanym B. i X. N. o zobowiązanie pozwanych do złożenia oświadczenia woli przenoszącego na powodów własność nieruchomości rolnej położonej w P. gm. S. o powierzchni 7,64 ha, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą nr KW [...]. W uzasadnieniu żądania powodowie wskazali, że w 1998 r. darowali pozwanym przedmiotową nieruchomość w zamian za ustanowienie na ich rzecz osobistej i bezpłatnej służebności mieszkania, szczegółowo opisanej w treści aktu notarialnego przenoszącego własność nieruchomości. Z uwagi na trwające od kilkunastu lat konflikty między stronami, niewywiązywanie się przez pozwanych z postanowień zawartych w umowie darowizny oraz ich zachowanie noszące znamiona rażącej niewdzięczności, powodowie zdecydowali się odebrać pozwanym przedmiot darowizny.

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 listopada 2012 r., którym oddalono powództwo. Sądy obu instancji nie uwzględniły argumentacji powodów, przyjmując, że termin do dowołania darowizny, przewidziany w art. 899 § 3 k.c. ma charakter prekluzyjny, co oznacza, że uprawnienie w nim przewidziane wygasa po jego upływie.

W skardze kasacyjnej powodowie wnosili o uchylenie zaskarżonego wyroku, powołując się na naruszenie art. 899 § 3 k.c. Skarga kasacyjna powódki została prawomocnie odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona

w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być „istotne” ze względu na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Przedstawione przez skarżącego okoliczności nie spełniają tych wymagań. Należy bowiem stwierdzić, że niejasne sformułowanie wniosku, jego lakoniczne uzasadnienie i brak jakiejkolwiek argumentacji jurydycznej, nie przekonują o występowaniu w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania. Z przytoczonych względów należało odmówić jej przyjęcia do merytorycznego rozpatrzenia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sposób przygotowania skargi kasacyjnej znacznie odbiega od standardu wymaganego w wypadku tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, co uzasadnia odmowę przyznania pełnomocnikowi powoda kosztów pomocy udzielonej z urzędu.

[aw]